

Jůza, Jan. 2016. Politická kultura v Africe: Příklad Botswany. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Katedra politologie. Bakalářská práce.

Posudek oponenta práce: Mgr. Martin Schmiedl

Charakter tématu

Jan Jůza si vybral velice zajímavé, a co se současného výzkumu týká, velmi aktuální téma. Stejně tak zvolil i velmi příhodný způsob zkoumání. Vzhledem k tomu, že se jedná o případovou studii, tak je zvolená práce časově, obsahově i geograficky dobře vymezena. Celkové pojetí i cíle práce pak odpovídají požadavkům bakalářské práce.

Teoreticko-metodologické zakotvení

Autor volí teoretická východiska zejména z práce Almonda a Verby či Pye a Verby, která povrchně doplňuje o afrikanistické poznatky Chabala a Chabala a Daloze. V práci zabývající se konceptem politické kultury v Africe by měl dodat i další afrikanistickou literaturu a zabývat se jí hlouběji. Hlavní výzkumnou otázkou je: „Jaký charakter má politická kultura v Botswaně?“. Kromě toho se ptá i na další otázky. U nich, snad jen s výjimkou čtvrté výzkumné otázky, však je již z jejich povahy a účelu bakalářské práce přínos minimální a relevance velmi nízká (2. Co je to politická kultura?; 3. V jakém stavu se nachází výzkum politické kultury...?; 4. Jaké rozdíly existují ve výzkumu africké politické kultury oproti té evropské?). Autor volí i tři hypotézy, které však spíše než hypotézami jsou předpoklady, respektive tezemi, nutnými pro zkoumání politické kultury v Botswaně (například „Politická kultura v Botswaně se projevuje vysokou důvěrou obyvatel v demokracii i politické instituce“).

Práce se zdroji

Celkově hodnotím výběr literatury jako reprezentativní, ač by jednoznačně měl pracovat s více afrikanistickými publikacemi. Autor využívá i primárních zdrojů a dat. Zejména je třeba ocenit jeho práci s daty z Afrobarometru, která jsou dobře využita, i když měl jít více do hloubky. Otázkou však je, zda je nutné, aby v závěrečné práci autor využíval zdrojů jako je Encyklopedie Britannica a nenašel spíše odborné zdroje.

Struktura práce

Struktura je velmi vhodně zvolena a autor dobře postupuje od klasických děl zabývajících se politickou kulturou až po aplikaci na případu Botswany. V úvodu poukazuje na strukturu práce, provádí rešerši literatury a v krátkosti specifikuje zvolenou metodu. Dobře působí analytická kapitola, i když autor mohl jít více do hloubky a využít ještě více dostupných dat či dalších výzkumů. Celkové výsledky své práce by autor měl uvést již v analytické části nikoli až v závěru. V něm autor odpovídá na výzkumné otázky a snaží se své závěry podrobovat sebekritice. Některé odpovědi na výzkumné otázky nejsou „objevné“, což je samozřejmě způsobeno jejich nevhodným zaměřením a relevancí. Předmětem výzkumné otázky by u bakalářské práce neměla být snaha odpovědět na jeden ze základních teoretických konceptů, který se autor snaží využít.

Formální stránka

Formální stránka vykazuje některé nepřesnosti. Například ve způsobu citování (pokud autor chce dávat odkaz ihned za jméno autora, tak se do odkazu jméno již nedává) a celkově ve zvládnutí citační normy katedry (špatně umístěné odkazy na poznámky pod čarou; odkazování na literaturu do poznámky pod čarou a její následné neuvedení v seznamu literatury viz například strana 2 či Easton 1953 na straně 4; nalezneme také třeba přehozená jména u autorů v seznamu literatury a u odkazů viz Durčáková, Mandel 2016 atd.). V případě definování Indexu korupce pravděpodobně chybí uvozovky, vzhledem k tomu, že definice doslovně odpovídá definici TI.

Závěr

Celkově však práci hodnotím relativně pozitivně. Naplňuje požadavky kladené na bakalářské práce, ač nalezneme nedokonalosti například ve formulování některých výzkumných otázek, jejichž relevance a přínosnost jsou v podstatě nulové (vzhledem k charakteru bakalářské práce), či pochybení ve formální stránce práce. Tuto závěrečnou práci **doporučuji k obhajobě se známkou D.**

V Horní Branné 10. 8. 2016